

Határozatok Tára

T-272/19. sz. ügy

TO

kontra

Európai Külügyi Szolgálat

A Törvényszék végzése (kibővített nyolcadik tanács), 2020. július 31.

„Megsemmisítés iránti és kártérítési kereset – Közzolgálat – Szerződéses alkalmazottak – Alkalmazás megtagadása a feladatok ellátására való alkalmatlanság miatt – Keresetindítási határidő – Imperatív jelleg – Elkészttség – A határidő számítása – Azon időpont meghatározása, amikortól az érintett fél megismerhette a határozat tartalmát – Nyilvánvaló elfogadhatatlanság”

Tisztviselői kereset – Határidők – Kezdet – Kézbesítés – Fogalom – Az adminisztráció elektronikus címéről vagy egy elektronikus küldeménykezelő-rendszeren keresztül továbbított elektronikus levél – Bennfoglaltság – Figyelembe veendő időpont – Bizonyítási teher – Azon első időpont, amikor a címzett számára lehetőség van a határozat tartalmának megfelelő megismerésére – A munkaidő időszávjainak figyelembevétele – Hiány

(Személyzeti szabályzat, 90. és 91. cikk; a Törvényszék eljárási szabályzata, 58. cikk, (1) bekezdés, a) és b) pont)

(lásd: 26–28., 34–38., 42., 43., 49., 50–55. pont)

Összefoglalás

Az Európai Külügyi Szolgálat (EKSZ) 2018. június 15-i, ugyanezen a napon a felperes személyes elektronikus címére továbbított határozatában arról tájékoztatta a felperest, hogy nem felel meg az összes alkalmazási feltételnek,¹ ezért az EKSZ nem alkalmazhatja szerződéses alkalmazottként.

A felperes az Európai Unió tisztviselői személyzeti szabályzata (a továbbiakban: személyzeti szabályzat) 90. cikkének (2) bekezdése alapján panaszt nyújtott be e határozattal szemben. A panaszt – amelynek másolatát a felperes elektronikus címére is megküldték – elektronikus úton a felperes jogi képviselőjének hivatali e-mail-címéről nyújtották be.

2019. január 14-i határozatával az EKSZ elutasította a panaszt, és 17.46-kor az Ares programon – az EKSZ személyi állományába nem tartozó címzetteknek szóló e-mailek előállítására alkalmas dokumentumkezelő rendszeren – keresztül, majd ugyanezen a napon 17.52-kor és 18.05-kor e-mailben továbbította a felperes és jogi képviselője részére.

¹ Az Európai Unió egyéb alkalmazottaira vonatkozó alkalmazási feltételek 82. cikke.

2019. április 25-én a felperes keresetet indított a Törvényszék előtt a 2018. június 15-i és a 2019. január 14-i határozat megsemmisítése iránt. 2020. július 31-i végzésével a Törvényszék egy kibővített tanácsa a keresetet elkészttség miatt mint nyilvánvalóan elfogadhatatlant elutasította.

A Törvényszék emlékeztetett arra, hogy a panasz és a kereset benyújtására nyitva álló, a személyzeti szabályzat 90. és 91. cikkében előírt határidők eljárásgátló jellegűek, és a bíróság feladata, hogy akár hivatalból is vizsgálja e határidők betartását. Ezt követően a Törvényszék kifejtette a keresetindítási határidő számításának módját, pontosítva, hogy a Törvényszék eljárási szabályzata 58. cikke (1) bekezdésének b) pontja alapján e határidő csak a kézbesítés napjának végétől kezdődik. A Törvényszék megjegyezte, hogy a jelen ügyben, mivel a megtámadott határozatot 2019. január 14-én érvényesen kézbesítették a felperes részére, a három hónapos fellebbezési időszak január 15-én 0 óra 0 perckor kezdődött, és április 14-én éjjélkor ért véget. A távolságra tekintettel járó tíznapos határidővel meghosszabbított fellebbezési határidő tehát április 24-én éjjélkor járt le. Következésképpen a 2019. április 25-én indított kereset elkészt.

A Törvényszék emlékeztetett arra, hogy valamely határozatnak a személyzeti szabályzat 90. és 91. cikke bekezdésének értelmében vett érvényes kézbesítéséhez nemcsak az szükséges, hogy azt elküldjék a címzettnek, hanem az is, hogy ez utóbbinak lehetősége legyen a határozat tartalmának tényleges megismerésére.

E tekintetben a Törvényszék emlékeztetett arra, hogy az a fél, aki a határidő túllépésére hivatkozik, köteles bizonyítani azt az időpontot, amikor az említett határidő elkezdődött. Azt, hogy egy határozatot a címzettje megfelelően megismerhetett, több különböző körülmény alapján lehet bizonyítani, különösen akkor, ha az érintett intézmény nem egyszerűen valószínűsítő körülményekre, hanem olyan tényekre támaszkodik – beleértve az érdekelt által rendelkezésre bocsátottakat is –, amelyek azt jelzik, hogy címzettként elektronikus címére e-mailt kapott, és azt minden valószínűség szerint meg tudta nyitni, és így megfelelően tudomást szerezhetett erről a határozatról. Az egyik fél által felhozott ténybeli elemek arra kötelezhetik a másik felet, hogy magyarázattal vagy igazolással szolgáljon, amelynek hiányában levonható az a következtetés, hogy a bizonyítási tehernek eleget tettek.

A Törvényszék hangsúlyozta, hogy az e-mail elküldése önmagában nem garantálja annak a címzett általi tényleges kézhezvételét. Előfordulhat ugyanis, hogy az e-mail technikai okok miatt nem érkezik meg. Ezenkívül a Törvényszék pontosította, hogy még akkor is, ha valamely e-mail ténylegesen megérkezik is a címzethez, lehetséges, hogy ez nem az elküldéssel megegyező időben történik.

E tekintetben a Törvényszék megállapította, hogy azon túl, hogy a felperes semmilyen technikai akadályra nem hivatkozik az EKSZ-től érkező, szóban forgó e-mailek kézhezvételével vagy megismerésével kapcsolatban, még a személyes e-mail fiókjába is be tudott tekinteni, és hogy a megtámadott határozat közzétevése előtt és után ezt a postafiókot használta az EKSZ-szel és jogi képviselőjével folytatott levelezése során.

A felperes azon érvelésével ellentétben, amely szerint valószínűleg ténylegesen csak 2019. január 15-én reggel ismerte meg a szóban forgó e-mailt, a Törvényszék hangsúlyozta, hogy az e-mail tényleges megismerése nem döntő jelentőségű a határidő kezdő időpontjának meghatározása szempontjából. A Törvényszék továbbá kifejtette, hogy a felperes érvelésének elfogása annak elismerését vonná maga után, hogy a határozat tértivevény nélküli közzétevése esetén

a címzettnek jogában áll megválasztani azt az időpontot, amikor megfelelően megismerhette annak tartalmát. Márpedig a jogbiztonság elvével ellentétes az, hogy a keresetindítási határidő kezdetét a felek egyikének belátására bízzák.

Mivel a felperes azt állította, hogy az állítólagos értesítés időpontjában, azaz 2019. január 14-én 18.05-kor ő vagy a jogi képviselője nem volt köteles megnézni a postafiókját, a Törvényszék megállapította, hogy nincs olyan általánosan alkalmazható időszak, amelyen belül a határozatot érvényesen lehet közölni, és amelyen kívül a közlés nem érvényes.

Következésképpen a Törvényszék arra következtetett, hogy tekintetbe véve az EKSZ által szolgáltatott információkat, és azt, hogy a felperes nem szolgáltatott információkat arra vonatkozóan, hogy ő és jogi képviselője akadályozva voltak a 2019. január 14-én kapott e-mailek megfelelő megismerésében, meg kell állapítani, hogy a bizonyítási terhet az EKSZ teljesítette.